

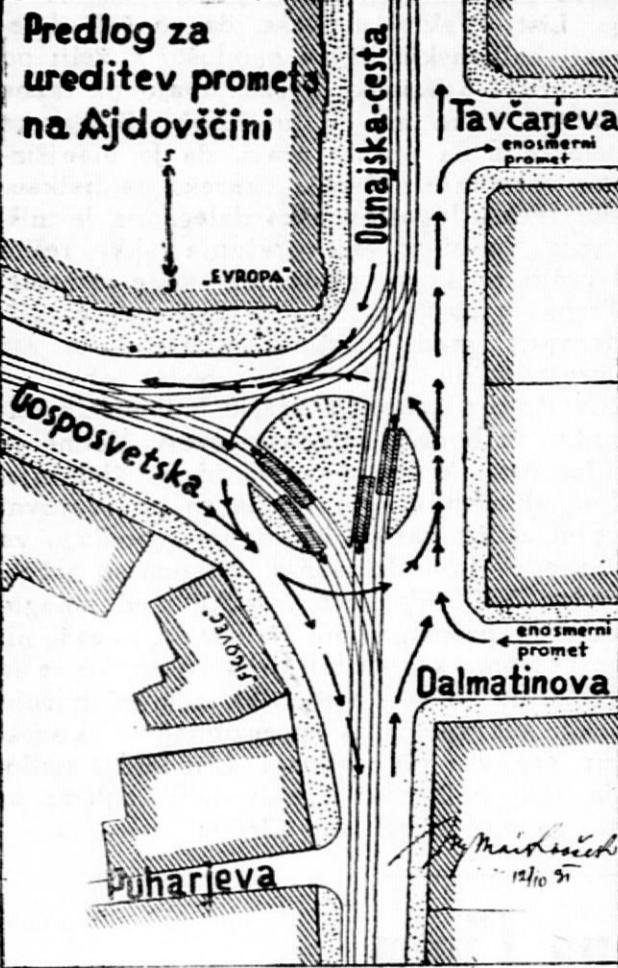
Ureditev prometa na Ajdovščini

Zanimivo predavanje predsednika Udrženja jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov, sekcija Ljubljana, ing. Mačkovška

Ljubljana, 23. oktobra.

Snoči je o tem važnem vprašanju na šega mesta imel temelito predavanje predsednik Udrženja jug. inž. in arhitektov sekcije Lj. g. inž. Janko Mačkovšek. Udeležili so se ga polnoštivljeni članji društva, načelnik Maloželeske družbe dr. Fettich z direktorjem inž. Ženkem in občinskim svetovalcem Urbasom, Cotarjem in Mihelčem, zastopnik Avtokluba g. Šabec, direktor mestnega gradbenega urada g. inž. Prelošek, lastnik granitnih kamnolomov g. inž. Lenarčič, nadzorniki Wester, večdam in drugih interesentov.

Ko je društveni podpredsednik g. inž. Pehani pozdravil načrto v predavanju je inž. Mačkovšek razložil najprej ime Ajdovščine, ki se tako imenuje po groblju stare Emone ob sedanjem Dunajskem cesti. Ko so pozneje nasišli Ljubljancan, te rimske grobove, so jih imeli za ajdovske in dali razpotju to ime.

Na križišču cest pri Figovcu in Evropi gre sedaj promet brez posebnega reda križem kražem in so vozovi kakor pasantje vedno v nevarnosti pred nesrečo. Prometni stražniki stojijo sedaj pri izhodu Dalmatinove ulice in ves vromet gre z vseh strani po njegovi desni strani, izjema je pa le črta z Gospodstveno cesto na Dunajsko cesto proti Sv. Krištofu. Črte prometa se sekajo tako, da je deset možnosti križanja pravilnih linij prometa, tri take možnosti pa so tudi pri izjemni liniji od Gospodstvene ceste na Dunajsko cesto. Te nepravilnosti povečuje še tramvajski promet zlasti na Dunajski cesti in je zato ves promet na Ajdovščini tako nervozen in nevaren. Še bolj pa postane promet komplikiran z izogibanjem tramvaja, če je pred Figovcem prostor zastavljen z avtobusom.

Na pobudo Avtokluba je bil dne 8. t. na ogled tega prostora, kjer je Avtoklub predlagal zlasti otroke za pasante in poti za prometnega stražnika. Okrog Evrope se namreč polože tračnice, ki bodo vezale tramvajsko progo s kolodvora in proti Šiški, a ta proga se ne bo uporabljala za redno vožnjo, temveč le za mestriranje voz v remizo. Za tramvajsko postajališče bi se po tem načrtu morala na Dunajski cesti pri Evropi zgraditi dva otoka, pred trgovino Stupica pa tudi dva. Trotroj pred Evropo naj bi se razširil tako, da bi tudi še sedanja ura stala na njem in bi se takoj pridobil prostor za podzemeljsko stranico, ki pa tudi lahko odpade, če zahteva varnost prometa. Ker bi bil premaknjeno tudi prometni stražnik, bi nastalo zepet več križišč prometnih linij, torej več možnosti karambov zaradi teh nepravilnih smeri, namreč zaradi linije iz Dalmatinove ulice proti pošti, zaradi linije od kolodvora na Gospodstveno cesto in zaradi smeri od kolodvora po Duraški cesti v Dalmatinovo ulico. Po tem načrtu bi imelo pravilne smeri šest možnosti za karambol, nepravilne smeri pa se pa križale s pravilnimi na osmih mestih, razen tega bi pa dobili še tudi dve križišči nepravilnih smeri — in pred Dalmatinovo ulico bi imeli cel kup možnosti za karambole. Ti nevarni vozovi bi se sicer jali deloma odpraviti z enosmernim prometom tako, da bi smeli voziti le iz Dalmatinove ulice in samo v Tavčarjevo ulico, v nasprotnih smereh po teh ulicah bi bila pa vožnja prepovedana. Pri enosmerni vožnji v teh dveh ulicah bi imeli na Ajdovščini le tri križišča pravilnih smeri ter pet križišč pravilnih in nepravilnih smeri.

Ce torej pregledamo dosejanje tri načrte, imamo pri sedanjem stanju 18 nevarnih vozov, pri načrtu Avtokluba pa 16, oziroma osem za karambol nevarnih križišč prometnih smeri, ki se pa še povečajo z možnostjo karambov tramvaja in voz. Izboljšal bi se načrt Avtokluba s preložitvijo tramvajskega tirov na sredo Dunajskih cest, da bi bil s tistim ločen promet v smeri proti severu od prometa proti jugu. S preložitvijo tramvajske proge na sredo ceste bi bila tudi vsa fronta od Evrope do Zidarje odprt za promet, da bi lahko na tej strani pristajali vozovi, kar sedaj zaradi tramvajske proge ni mogoče.

Ce pa ta linija prometa raztegnemo, že zmanjšamo število možnosti karambov. Pred Kmetsko posojilnico bi se moral na obeh straneh tramvaja nepraviti otok pa

bi imeli le en vozni za karambole in sice samo še pred Evropo, a napraviti bi morali tudi nova postajališča za tri smeri tramvaja. Zlasti bi bili tako dolgani promet pešev, ker bi bil na cesti vozeni promet le v eno smer. Za četrto smer tramvaj bi pa moralo biti postajališče pred Stupico. Promet bi tekel po 5% metra širokih pasovnih cest le v eno smer, kar je popolnoma dovolj, saj je vendar tudi Šembergovska ulica, kjer imamo tramvaj in promet v obe smeri, pamo 5% metra široka. Z zoženjem ceste se namreč promet regulira, ker ozka cesta ovira prehitevanje in avtomobili ne morejo več hujati. Da se preprečijo neatrede ob Dalmatinovi ulici, se pa lahko zoži grio te ulice, da bi zaradi ožine ceste morali voziti avtomobili na Dunajski cesti bolj počasi. Pri tem pa morali napraviti na Ajdovščini okrogot otok, ki bi ga rezał tramvajska proga proti kolodvoru, in tramvajska postajališča na vseh mestih.

Edina rešitev, da se promet uredi še bolj varno, je pa velik okrogot otok, ki bi ga rezał obe progi tramvaja. Na otoku bi bilo dosti prostora tudi za podzemsko stranišče in pa za pokrito tramvajsko čakanico. Ta končna rešitev, ki jo vidimo napisano na naši silki, bi lahko ostala tudi po regulaciji Ajdovščine, ko bo tam, kjer sedaj stoji Žiljeva v Figovčeve hiši, prazen prostor, za njim pa pašača. Ki bo imela pročelje paralelno s Kmeško posojilnico. Tako bi dobili krožni ali karuseljski promet, ker bi ves promet tekel v isti smeri okrog otoka kakor konji na vr-

Za tujski promet v Kamniku

Občni zbor Tujsko-prometnega društva — Kaj pripravlja Kamničani za prihodnje leto

Kamnik, 23. oktobra.

Predvčerajšnjem zvečer se je vršil občni zbor tukajšnjega Tujsko - prometnega društva. Vodil ga je župan g. Franc Kratnar, ki je v kratkih uvodnih besedah povedal, da naj zborovalcu upoštevajo, da je prevzel predsedniške posle komaj te dni pred občnim zborom ter je zato njegovo poročilo kratko. Pozdravil je vse navzoče tudi ugotovil, da se društvo lepo razvija.

Sledilo je tajniško poročilo g. A. Skale. Poročilo je bilo obširno, vestno sestavljeno in zanimivo. Iz poročila posnemamo, da je obiskalo Kamnik letos 507 tujev, kar znači, da se je število napram letu 1929 potrojilo. Številne so bile informacije, ki jih je društvo tajnik dajal pismeno in ustmeno. Blagajnik g. Možina je poročal, da znaša društvena imovina nekaj nad 3000 Din.

Po podelitevi absolutorija, ki je bil sprejet iz izjemno enega glasu je spregovoril g. Pintar, ravnatelj Zveze za tujski promet v Ljubljani. Zagotovil je vsestransko podporo zveze ter predlagal lep program za prihodnje leto.

Pri volitvah je bil izvoljen nov odbor, ki ga tvorijo večinoma starci odborniki, novi pa so ga sreski načelnik Vovšek Franc, Prah in Zor.

Sledila je zahvala občnega zbora predsedniku g. dr. Ogrincu, ki je bil premenjen, prav tako se je občni zbor zahvalil podpisankemu kot vedletnemu podpredsedniku društva za delovanje v pročitv društva ter je sledila zatem še kooptacija podpisankoga v odbor.

Predsednik je zaključil občni zbor, narkar je bila sejša novega odbora z dnevnim redom: konstituiranje odbora in slučajnosti. Predsedstvo je prevzel novi sreski načelnik g. Franc Vovšek, podpredsedstvo župan g. Franc Kratnar, tajništvo g. Alfonz Skala, blagajniške posle pa bo vodil g. Možina Vinko. Občni zbor je potekel v splošnem zadovoljivo.

K delovanju društva bi priporabil sledete: Kamnik je po svoji legi, zraku in ugodnih prilikah vsekakor ustvarjen za letovišče. To drži! Ko se je ustavilo naše društvo, ni imelo dosti pristašev, nekateri so raje sami oddajali stanovanja, drugi bi jih zopet radi, da pa niso — tujev. Krivda je bila v tem, da ni bilo organizacije, ki bi se povsem nesebično brigala za čim večji dotok tujev v naše malo letovišče. Že prvo leto društvenega delovanja so se počazali mali a lepi uspehi. Uvedla se je smotrena reklama za naš kraj, nemalo so pripomogli tudi ki lepemu uspehu članki, ki sta jih pogosto prisnašala naša lista Slovenski Narod in »Jutro«.

Tuji smo v početku gledali kot neko čudo, od katerega smo pričakovali v prihodnjih letih — čuda! In nismo se varali, v letu 1930 se je število tujev in nočnih skoraj potrojilo. Videli smo, da smo vseem na pravi poti. Po vsaki sezoni smo se sezstali, pregledali delovanje, ugotovljali o tem, kaj naj nudimo tujevem, da jim bo bivanje ugodnejše in udobnejše.

Delovanje odbora je bilo harmonično! Nu, mala nesoglasja, brez katerih ne more biti nobeno društvo, so se uglašila in delo se je vsestransko z novim elanom nadaljevala. Manjkalno nam je predvsem moderno letno kopalisko. Prislikali smo na vse in končno je mestna občina uvidela, da mora pritiči z gradivo kopalnišča. Z veseljem smo prizakovali otvoritev, ki je bila letos 12. julija. Kopalnišče je bilo sijajno poseljeno, za tujev nova privlačna točka.

V letu 1931 smo bili z našimi tujiči prav zadovoljni, pa kaj hočemo — še vedno smo nezadovoljni — prihodnje leto jih

bilu. Ta rešitev dopušča tudi dvostreni promet v Tavčarjevi in Dalmatinovi ulici, ki pa tudi lahko odpade in se mrtva stran oba nica praktično porabi za variranje avtomobilov. Temu načrtu sicer ugovarjajo mestani, čet da se bo s karuseljskim načinom podajala pot vozil, vendar se pa to podaljšanje ne bo skoraj nč poznalo in vsaj pametem človek bo rad žrtvoval nekaj metrov, saj je podaljšek v interesu varnosti in zdravja ljudi.

To spoščenem odobravanju se je pričela podrobna debata, ki so se je udeležili gg. Šabec, inž. Ženek, inž. Josip Dedek, direktor inž. Prelošek, dr. Fettich in predstavatelj. Gosp. Šabec je opozarjal, da je Avtoklub stavil svoj predlog za to v tej obliki. To je predlog najcenejši in se lahko uredi brez preureditev tračnic ter tudi pred ureditvijo trga. Gotovo je načrt g. inž. Mačkovška najboljši, vendar se mu pa zdi, da je zaradi smeri iz Dalmatinove ulice na Dunajsko cesto za velike avtobuse najbrž premajhen, ker mora radius meriti 12 metrov. Po pojasnilu g. inž. Mačkovška da je ta radij upoštevan pri vseh načinjih načrta, je predstavitelj še omnil, da je otok preračunjen le za obstajanje tramvaja z enim prikljupnim vozom, ko se pa promet v Ljubljani razvije tako, da bo tramvaj vozil z dvem prikljupnim vozom, bo pa treba postajališča premestiti višje na Gospodstveno in Dunajsko cesto. Prav praktično rešitev je predložil tudi inž. Josip Dedek, vendar se so pa končno strokovnjaki zedinili za načrt predstavatelja in predsednik Maloželeske družbe g. dr. Fettich je tudi izjavil, da je kolodvora pripravljena izvajati vse za to ureditev. Če bo mogoče izpeljati krožno linijo električne železnice.

Po zahvali podpredsednika g. inž. Pehani predstavitelju so se udeleženci poslovili z željo, da bi načrt odobril tudi naši prometni strokovnjaki Figovčev Matevž.

Pridite! Navdušeni boste, kajti ni lepše, ognjevičje in veseljše operete kot je to

Paul Abrahamova

Friedl Schuster
Michael Bohnen
Svetislav Petrovič
Ernst Verebes
Gretl Theimer

Viktorija in njen huzar

Danes ob 4., ½ 8. in 9 ¼ zvečer. — Abonma 5.

Večerne predstave razprodane! Rezervirajte si takoj vstopnice!

ELITNI KINO Matica

Telefon 2124.

Fr. Levstik: Juntez

Nocni vprizori dramsko članstvo v opernem gledališču Levstikovega »Juntera«.

K tujem vprizorom hočemo navesti par opomb, ki se nam zde potrebne za Širše občinstvo. »Juntez« je tak, kakor ga poznamo iz Levstikovih zbranih spisov in iz Stritarjevih »Lešnikov«, fragment, to se pravi v našem primeru: sred najbolj zavrga dramačnega dogodja nedokončano, naravnost odsekano dejanje. Kakšen je bil prvotni originalni konec, ne vemo in nismo v tem pogledu nobenih virov ali smernic. Stritarjeva anekdotična opomba nam namiguje samo na to, da dobi po vsej prički Marijetko Škrlic in ne kmet, kar se pri Levstiku le nekam čudno sliši. Nadalje, da je Juntez igral v Laščah Levstik sam in tako imenitno, da se je v gostilni navzoči gorenjski kupec močno raztorgotil in ozmerjal krčmarja.

»Juntez« pa je tak, kakršnega imamo glede jezikja, odrške arhitektonike in predvsem močne dramatične dikcije vzor za slovensko kmečko komedijo. Pesnik O. Župančič se je bil tako navdušil zanj, da mu je hotel napisati nadaljevanje in konec.

Dramskemu članstvu pa je bilo predvsem na tem, da poda priljubljene dikcije v okvirju akademije nekako odrško recitacijo. »Juntez« z načelo pozornosti na Levstikov jezik in našo kmetiško rečenico. Zdelo se je nam vsem, da je to v našem slučaju najbolj primerno. »Junter« bo pa gotovo za gledalca zanimiv že zato, ker bo videl, kako je znal Levstik že v tistih časih pisati za oder. »Juntez« nam odločno kaže, kam naj se usmeri odrška dikcija naše slovenske kmetiške komedije. Naj bi se pri njem učil in ga posnel mal, kdor ga more!

Fr. L.

Žrtev težke nesreče

Ljubljana, 23. oktobra. Ljubljana, 23. oktobra.

Poročali smo o grozni nesreči, ki se je prištejel 14. oktobra v Podkrnici, občina gora pri Hrastniku, kjer je težka bukev padla na 49letno Marijo Šantejevo in jo težko poškodovala po vsem telesu. Usodnega dne je šla nesrečna žena z morem, ki je upokojen rudar in lastnik male hišice z vinogradom, v gozd sekat dreves Šantej je bil namreč od soseda kupil več bukev in z ženo sta izkoristila lep jesenski dan, da jih posekata. Nesreča pa nikoli ne počiva. Ko je France bukev pod žagalo, je začela padati, nesreča je pa hotela, da je žena Marija, ki se je hotela izogniti padajoči bukvi, izpodrsnila in drevo jo je pokopalo pod seboj. Žena je abopno zakričala na pomoč in se osnesvestila. Bukev je bila tako težka, da je mož sam ni mogel odvrali z ženo in je moral v vas po pomoč. Iz vinograda je prihitela na pomoč sedem moških, ki so z načelo težavo bukev prevallili. Šantejeva je bila težko poškodovana. Bukev je je odtrgala meso na obeh nogah prav do kosti, zato bila je pa tudi hude notranje poškodbe. Iz gozda so jo prenesli proti večeru v Hrastnik, kjer ji je nudil dr. Neubacher prvo poloč ter jo zasilino operiral; še stege ga dne so jo prepeljali v ljubljansko bolnico.

V bolnici so ponosrečenku dvakrat operirali in zdravnikli so se na vse načine trudili rešiti ji življenje. Ves njihov trud in skrbnega nega je bila pa zmanj, nesrečna Šantejeva je danes ponoči po tednu dne tripljenja umrla.

Zvočni kino Ideal

Danes ob 4., pol 6., pol 8. in 9. uri

Carobna nepozabna Ziegfeldova opereta:

Rio

Rita

v nemškem jeziku!

JOHN BOLES, BEBE DANIELS

Divna muzika, krasno petje razkošen balet!

Dnevne vesti

— Proti zaposlitvi tujcev. Subotičko trgovsko-obrtniško društvo je prejelo od novosadske trgovske zbornice obvestilo, da gospodarski krogi, posebno pa trgovci, opažajo, da zaposlujejo mnoga podjetja v Vojvodini kot trgovske potnike tuje državljane, ki niti našega jezika ne znajo. To ima neprijetno posledice in škoduje samim podjetjem, poleg tega se pa veča brezposelnost med našimi trgovskimi potniki, ki so za tudi posebno dovolji usposobljeni. Zato prosi trgovska zbornica vse gospodarske kroge v Vojvodini, naj zaposlujejo kot trgovske potnike in agente samo naše državljane. — Tak poziv bi bil učen tudi pri nas in sicer ne samo za trgovske potnike, temveč tudi za mnoge druge poklice, kajti tujec, ki bi jih prav lahko nadomestil z domačimi močmi, je pri nas še vedno mnogo preveč.

— Delomržnični in izkorisčevalci občinskih podpor. Kr. banska uprava dravske banovine proglaša za delomržnico in izkorisčevalce občinskih podpor Gašperja Gostiša iz Dolnjega Logatca, Antonia Rehbergerja iz Dolnjega Logatca, Avgusta Mrzeša iz Guštanija, Ivana Schnabla iz Zgornje Vižnje, Franca Zagarija iz Iske vasi, Ivana Novaka iz Cvena, Ivana Payerja iz Skofje Loke, Antona Volčnjaka iz Mabora, Jožeta Verbiča iz Maribora, Alojza Sajovica iz Kranjske gor., Rozalijo Rep iz Hlaponcev, Jurija Lavriča iz Škocijana Mihaela Rozmanja iz Tržiča, Jožeta Androjna iz Studenca, Ivana Ganglerja iz Konjic ter Jožeta Glada, Andreja Glada, Maksa Glada in Ano Glad iz Kočevja.

— Št. Vid nad Ljubljano. Prosvetni odsek tukajšnjega Sokola je pričel zopet s svojim delovanjem. V novi dvorani gostilne »Krakta« v Št. Vidu si je postavil nov gledališki oder. V nedeljo, dne 25. t. m. ob 18. uri zvečer bo že otvoritvena predstava z ljudsko igro »Deseti brat«. Zanimanje za to predstavo je zelo veliko in upati je, da po tudi dvorana ponata. — Prosvetni odsek ima letos na svojem programu še sledeče igre: Kajn. Prisega o polnoči. Oče. Razvaline življenja in seveda bo tudi pobaran našo Komanova Manico za novo ljudsko igro, katero sedaj piše, a še ne izda naslova. — V proslavo ujedinjenja priredit Sokol telovadno akademijo s pestrimi točkami.

— Valvazorjeva koča pod Stolom je vso zimo odprta in oskrbovana. — SPD Kranj.

— Tudi Novi Sad dobil nebottičnik. Prvi nebottičnik v Novem Sadu namerava zgraditi Nikola Panordić. Razpisani je bil že nateljaj, da osnutke in prvo nagrado v znesku 20.000 Din je dobil arhitekt Sardelov iz Pariza. Tudi drugo in tretjo nagrado so dobili tudi arhitekti.

— Velika bolnica na Sušaku. Na Sušaku polože v nedeljo temeljni kamen nove velike banovinske bolnice, ki bo imela okrog 200 postelj. Poslopie bo tri nadstropno in gradbeni stroški bodo znašali nad 12 milijonov Din.

— Dobave. Direkcija državnega rudnika Velenje sprejema do 2. novembra t. l. ponudbe glede dobave dna za parni kotel in 50 komadov jamskih stregal. — Direkcija državnega rudnika Zubukovca pri Celju sprejema do 5. novembra t. l. ponudbe glede dobave 400 kub. metrov mehkega lesa.

— Vreme. Vremenska napovedi pravi, da bo nestanovitno vreme. Včeraj je že kazalo, da ostane vreme lepo, čez noč se je pa naenkrat pooblačilo in davi je začel deževati. Najvišja temperatura je znašala včeraj v Spilju in Skoplju 2.6, v Ljubljani 11.6, v Beogradu 11.4, v Mariboru 9.4, v Sarajevu 7.3. — Davi je kazal barometer v Ljubljani 763,7, temperatura je znašala 4.2°.

— Kakšen bo november. Po prof. Herschlu naj bi 3. in 17. november zapadel sneg, ostale dni bomo pa imeli večinoma veter in mraz. Treba bo torej zamenjati za vse svete površinke z zimsko suknjo, peči pa zakuriti ali pa posedati — v kuhihini.

— Angloški novinar in mlada muslimanka. V Sarajevu je bil letos na počitnicah dopisnik »Evening Standard« Artur Denence Akherton, ki se je zanjabil v lepo 19 letno muslimanko Almaso R. Dolgo sta si dopisovala, zdaj je pa postal londonski novinar sarajevski policiji prošnjo, naj dovoli njegov izvoljeni odpotovati v Sofijo, kjer se hočeta poročiti.

— Samomor zaradi nesrečne ljubezni. 22 letna hčerka ekonoma Masingera v Bajmoku pri Suboticu se je zaradi nesrečne ljubezni zastrupila. Domači so odšli v sredo v vinograd in ko so vrnili, so bila večna vrata zaklenjena. Morali so jih vlotiti in na podstrešju so našli obešeno Mario. Zapustila je poslovilno pismo, v katerem prosi roditelje, naj ji oproste, da si je končala življenje, kar je storila zaradi nesrečne ljubezni.

— Vlak zavozil v kmečki voz. Pri vasi Pavlšinac na vicišnici progi Koprivačica-Kloštar je zavozil v sredo vlak v voz kmeta Ignjata Imbričana, ki se je peljal s svojim sinom Mijom in hlapcem iz vinograda. Kmet je videl prihajajoči vlak, ker pa ni na cesti zavrnice, je hotel v zadnjem hipu čez progo, pa je vlak zavozil v njegov voz in ga prevrnil. Kmetu je počila lobanja in je že med prevozom v bolnišnici umrl, njegov sin in hlapec sta bila pa težko poškodovana.

— Strašna smrt pod vlakom. Na progi Višograd-Pribor je skočila v sredo pod vlak 25 letna Radojka Kuzmanović iz Stankovca. Zadnje čase je bila bolehrna in mož jo je hotel odpeljati k zdravniku. Ko je kupoval na kolodvoru vozne listke, je stopila žena k rampi, kjer bi moral priti vlak iz Višegrada. Kretničar jo je zapobil od proge, pa se je skrila v bližini med vagone. Ko je privozil vlak, se je vrgla preden na tračnice. Strojevodja je opazil in zavrl lokomotivo, toda bilo je že pre-

pozno. Vlak je nesrečno ženo pregazil, na eni strani je ostala glava, na drugi pa trup.

— Če se star panj vname. V Subotici se je vršila v sredo obravnavna proti vodovi Božakovič, ki je polila lani z vrelo sodo obraz svojemu ljubčku 70 letnemu starcu Somodji. Starec je zapustil svojo zakonsko ženo in pripeljal domov mlado vdovo. Toda kmalu je vdova opazila, da ima starec zopet rad svojo ženo in zahtevala je, naj prepriče del posestva na njo. Začeli so se prepriči in nekega dne je bojevita vdova polila starcu obraz z vrelo sodo tako, da je na eno oko oslepel. Obsojena je bila na leto dni ječe.

* Oblake in klobuke kemično čisti. Barva našira in lika tovarna Fox Reich

Prvi številni nadlogah ženskega spola povzroči »Franz Josefovac grenčica na najboljši olaščanje. Sprisvela klinike za bolne ženske potrujejo, da se poslužujejo zelo milo odvajajoče »Franz Josefovac vode, zlasti pri otročnicah, z najboljšim uspehom. »Franz Josefovac grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Kino Liubljanski dvor
Telefon 2730

Danes ob 4., pol 8. in 9. ur:
Velesenzacija!
T E M P O
William Haines, Anita Page
Cene Din 4 in 6 pri vseh predstavah!

Iz Ljubljane

— Ij Novi avstrijski generalni konzul v Ljubljani. V sredo je prispel v Ljubljano novi avstrijski generalni konzul g. dr. Feleks Orsini-Rosenberg ter prevzel vodstvo avstrijskega konzulata iz rok do sedanjega generalnega konzula g. dr. Pleinerta. Podzavljamo novega gospoda generalnega konzula, žeče mu, da bi se počatili med namni prav tako domačega. Kajt, njegov prednik in da bi deloval enako uspešno v splošno zadovoljstvo in korist običajnih držav.

— Ij Regulacija Malega grabinja je podvala, dokler je bila zaprta Gradaščica z radi betoniranja obrežnih zidov. Zdaj so po ustavili regulacija dela Gradaščice in regulirajo zopet Mali graben. Od novega mostu na koncu Opekarške ceste so zbetonirali vzdušni struge okrog 50 metrov obrežnega zidovja, ki sega v vodo, bregova bodo pa samo zbravnil. Struga je že uravnanja v dolžini okrog 500 metrov.

— Ij Pozor pred tatovi zimskih suken! Z nastopajočo zimo se je pričela tudi sezona tatov zimskih suken! Ker Ljubljani čani radi pozabljajo na to, pa jih je treba vedno že vedno opozarjati a previnost. Zapirajte podnevi in ponoči predstobe in stanovanja, zlasti kdor nimá dobraga psavarha. Pazite, pa posebno na površno obliko, tudi v garderobah, gostilnah in kavarnah. Po točki zvoniti ne pomaga niti skunjke so pa drage.

— Ij Pametna divjačina. Obiskovalci po-kopalnišča pri Sv. Križu vatele poškodo potih in med grobovi na dvaje zacej ali pa na male družine poljskih jerebic, ki se izprehajajo po potih in šejejo zavetja, kajžival dobro ve, da je tu varna pred lovčevim puškom in njegovim brakom, pa se imma umakne z Ljubljanskega pojma.

— Ij Če se bliža zima in zmanjka hrane. Naši stalni pevci, kosi, senice, ščenčavci in nekaj drugih ptic so že pribeljali iz gozdov v mestu, na vrtove in v parkih blizu hiš, kjer najdejo kolikor tolko potrebne hrane. Če pada novembra snež, bo treba postaviti za prehrano ptic ob potih krmilne hišice v jih polnit s zrnnjem.

— Ij Na Vrazovem trgu so ta teden ob župnišču sveta proti Šentpetarski vojašnici pričeli urejati hodnik in ga posuli s peskom, da je mogoče ljudem ondi vsaj hoditi. Ostali del tega trga pa čaka seveda že svojega regulacijskega načrta.

— Ij Regulacija ceste. Vogai na zgornjem delu ceste ob Taboru so odstranili v svet nekoliko znižali. S tem bo ostala ovinek z Domobranci ceste Izginj in cesta ob tem voglu bolj zložno speljana. Hodnik bo obdan z robniki.

— Ij Malo preveč blata je na Pogačarjevem trgu med tržnima lopama in med semeniščem in mesarskimi stojnicami. Ljubljanska kapljica dežja je porosila, pa morajo ljudje gaziti blato do gležnjev, kaj bo šeče bo deževalo več dni. Malo peska bi tu ne škodovalo.

— Ij Berači in beračenje. V Ljubljani se zadnji čas stekla in zateka vse, kajspada v rubriku beračenja, tako da človek in zvomek pri predsobnih vrath, osobito v predmetiščih, od ranega jutra pa do poznevečera nima miru, za razne berače in prosilike pa bi moral imeti največjo želeno blagajno kakve milijonske banke, da bi tem ljudem ustregel.

— Ij Agrarno-reformi zakupniki se opozarjajo, da je po zakonu o likvidaciji agrarne reforme covoljeno skleniti sporazum o vprašanju odškodnine, tako glede višine, kakor glede načina izplačila. Tudi predno začeno poslovati likvidacijske komisije. Takšen medsebojni sporazum zakupnikov in lastnikov veleposestev je priporočati tem bolj, ker se s tem pospeši prenoslasti in docenit in izvedba agrarne reforme. Tovzadben razglas je nabit na mestu občinski deski.

— Ij Interesentom za Jabolka in hruške vsem, ki žele dobiti potrebo sadje za zimo, da se bo prodajalo na velejarmi vse tri dni, t. j. 25., 26. in 27. oktobra dopolne in popoldne do 5. ure. Dana je vsakmu prihodka, da si ogleda ponovo razstavo in da pride do prvovrstnega namiznega sadja, ki se bo oddajalo v zaboljkih po-

pozno.

— Vlak zavozil v kmečki voz. Pri vasi

Pavlšinac na vicišnici progi Koprivačica-

Kloštar je zavozil v sredo vlak v voz kmeta

Ignjata Imbričana, ki se je peljal s

svojim sinom Mijom in hlapcem iz vino-

grada. Kmet je videl prihajajoči vlak, ker

pa ni na cesti zavrnice, je hotel v zadnjem

hipu čez progo, pa je vlak zavozil v njegov voz in ga prevrnil. Kmetu je počila

lobanja in je že med prevozom v bolni-

šnici umrl, njegov sin in hlapec sta bila

pa težko poškodovana.

— Strašna smrt pod vlakom. Na progi

Višograd-Pribor je skočila v sredo pod

vlak 25 letna Radojka Kuzmanović iz Stankovca. Zadnje čase je bila bolehrna in mož jo je hotel odpeljati k zdravniku. Ko je kupoval na kolodvoru vozne listke, je stopila žena k rampi, kjer bi moral priti

vlak iz Višegrada. Kretničar jo je zapobil

od proge, pa se je skrila v bližini med

vagoni. Ko je privozil vlak, se je vrgla

preden na tračnice. Strojevodja je opazil

in zavrl lokomotivo, toda bilo je že pre-

pozno.

— Vlak zavozil v kmečki voz. Pri vasi

Pavlšinac na vicišnici progi Koprivačica-

Kloštar je zavozil v sredo vlak v voz kmeta

Ignjata Imbričana, ki se je peljal s

svojim sinom Mijom in hlapcem iz vino-

grada. Kmet je videl prihajajoči vlak, ker

pa ni na cesti zavrnice, je hotel v zadnjem

hipu čez progo, pa je vlak zavozil v njegov voz in ga prevrnil. Kmetu je počila

lobanja in je že med prevozom v bolni-

šnici umrl, njegov sin in hlapec sta bila

pa težko poškodovana.

— Strašna smrt pod vlakom. Na progi

Višograd-Pribor je skočila v sredo pod

vlak 25 letna Radojka Kuzmanović iz Stankovca. Zadnje čase je bila bolehrna in mož jo je hotel odpeljati k zdravniku. Ko je kupoval na kolodvoru vozne listke, je stopila žena k rampi, kjer bi moral priti

vlak iz Višegrada. Kretničar jo je zapobil

od proge, pa se je skrila v bližini med

vagoni. Ko je privozil vlak, se je vrgla

preden na tračnice. Strojevodja je opazil

in zavrl lokomotivo, toda bilo je že pre-

pozno.

— Vlak zavozil v kmečki voz. Pri vasi

Pavlšinac na vicišnici progi Koprivačica-

Kloštar je zavozil v sredo vlak v voz kmeta

Ignjata Imbričana, ki se je peljal s

svojim sinom Mijom in hlapcem iz vino-

grada. Kmet je videl prihajajoči vlak, ker

pa ni na cesti zavrnice, je hotel v zadnjem

Emile Gaboriau:

67

Dampirji velemesta

Roman

To je težka načega, — je nadaljeval vojvoda, — toda taka je načega vseh glav slavnih rodbin. Kdo hoče ustanoviti tako velik rod kakor je naš, mora živeti za bodočnost, ne pa za sedanost. Čez leto dni te odpeljem v Pariz, kjer posetiš našo palajo. Tam boš videl gobeline, kakršnih je malo na svetu, edinstveno pohištvo in umetnine največjih mojstrov. Ta palajo je namenjena najnim otrokom, dragi Norbert, bodočim mogočnim Champdomecom...

Norbert je odšel ves razburjen in s trdnim sklepom, da ne bo nikoli očeta.

Slabi svetovalci se pa klatijo žal po-vsd in Norbert je takoj drugi dan srečal enega. Bil je neki Dauman, hud, zazgrzen sovražnik vojvode de Champdomeca.

Ta Dauman ni bil domaćin in žudje niso vedeli, od kod je prišel. Trdil je, da je bil prej sodni sluga v Barbezieuxu, kar končno ni bilo izključeno.

Pred petnajstimi leti je prišel v Birov in prinesel vse svoje premoženje v culic na palici. Imel je pa trdno voljo in nepremagljivo željo priti do denarja; v sredstvih ni bil izbirčen. Godilo se mu je takrat dobro, imel je polje in vignograd, da celo hišo v Croix-du-Patre. Na vojvodo de Champdomeca je bi pa jezen Grozil mu je z osvetlo.

Tak je bil mož, s katerim se je Norbert drugi dan sestal v bivronskega mlina. Na očetovo povelje je bil pripravljen v mlini dvajset vreč žita, sam jih je spravil z voza in znosil v mlini. Ko je že hotel pognati iskra vrancu nazaj, je pristopil Dauman s prošnjo, naj ga odpelje do doma.

Norbert mu je ustregel.

To ste morali pa res zgodaj vstati, da ste že opravili, gospod markiz, — je izpregovoril slednjč.

Mladenič ni odgovoril.

Gospod vojvoda, vaš oče, je lahko po pravici ponosen na takega sina, — je nadaljeval Dauman. — Poznam nekoga v Bivronu, ki uči svoje otroke, naj posnemajo gospoda markiza. Opozorja jih, kako marljivo markiz dela in da rad prime za vsako delo. In vendar je plemič s krasnimi dohodki tako, da bi mu ne bilo treba delati.

Ropot voza je ustavil potok »prezidentove« zgovornosti, kakor so mu dejali zaradi njegovega znanja zakonov in gostobesednosti.

— E!... če bi mogel, bi delal kakor oni! — je vzliknil.

Kaj pravite? — je vprašal »prezident«, čeprav je dobro slišal.

Pravim, da živi vsak človek kakor more, ne pa kakor bi rad; pravim če bi bil svoboden, če bi bil sam svoji gospod, če bi imel dovolj denarja...

Ni izgovoril svoje misli, vendar je pa povedal dovolj, da se je Daumanu posvetilo v glavi.

— Doma sem, gospod markiz, — je

dejal Dauman; — kako naj se vam zahvalim? Ah, če bi mi dovolili ponuditi vam čašico pristnega konjaka, kako bi me počastili!

Norbert je za hip okleval. Nekaj mu je šepetal, da ne dela prav, da bi moral vabilo odkloniti, toda tajnega glasu ni poslušal. Ustavil je konja in odšel s »prezidentom«.

Daumanov dom je pričal o blagostanju.

Pokusite tole, gospod markiz, — je dejal gospodar in nali dve čašici. — Tole žganje mi je dal znanec za uslugo, ki sem mu jo bil storil.

Držec čašico v roki je napravil požirek, zacmokal z jezikom in ponovil:

— Ta je pa imenitem, a? In kako prijetno diš!

Ni se minilo pol ure in hinavski Dauman je Norberta že spovedal. Norbert je baš preživil eno onih križ, ko čuti človek potrebo odkriti nekomu srce. Povedal mu je torej vse.

Ah, kaj vse ste morali pretrpeti, gospod markiz! — je vzliknil s hlinjeno grozo. — Toda če ima človek pred seboj takoj sijalno bodočnost, se mu ni treba mčesar bat!

Bodočnost! — ga je prekinil Norbert, ki ga je že sama beseda razkačila, — kaj mi gorovite o bodočnosti, ko se pa lahko všeče moje neznošno življenje še deset, dvajset let!

— Gospod markiz pretirava.

— Kaj? Moj oče je še mlad.

Naj bo, toda večne ne boste živel pri njem. Kaj ne boste čez tri leta polnoletni? Mar ne boste imeli potem pravice zahtevati dedičine po svoji materi?

Po prestrašenem obrazu je Dauman spoznal, da je fant še manj izkušen, nego je mislil. Žal mu je bilo, da je ginal to zadevo tako hitro naprej, toda bil je že predaleč, da bi se vračal.

Kadar je človek polnoleten, gospod markiz, lahko prosto razpolaga s seboj in svojim premoženjem. Tako pravi zakon. No in vam pripade po ranjki gospoj vojvodini lepo premoženje tako, da boste lahko brez skrbi živeli.

Zdelo se je, da ga Norbert ne sliši več.

Nikoli si ne bom drznil zahtevati od očeta, naj mi izplača dedičino po materi, — je zamrmral.

Saj vas razumem. Gospod vojvoda in jezi ne pozna nobene meje. Toda taka zadeva se poveri notarju, ki že poskrbi za vse. Morate pa potpreti še tri leta.

Tako dolgo ne bom čakal, — je odgovoril Norbert, — in če se mi ne posreči napraviti konec tej tiraniji, sežem po nasilju.

K sreči imava pri rokah sredstva, čeprav še niste polnoletni. Stari ste osemnajst let in iznebiti se hočete očeta, ki vas zatira. Ce ni drugega izhoda, greste lahko k vojakom.

To je vedno zavetišče...

Toda žalostno, verjemite mi, gospod markiz. Lahko pa pošljeva tudi ovadbo državnemu tožilcu.

— Ovadbo?

— Seveda. Kaj mislite, da zakonodajec ni računal s primerom, da oče zlorablja svojo moč?

Doma sem, gospod markiz, — je

dejal Dauman; — kako naj se vam zahvalim? Ah, če bi mi dovolili ponuditi vam čašico pristnega konjaka, kako bi me počastili!

Norbert je za hip okleval. Nekaj mu je šepetal, da ne dela prav, da bi moral vabilo odkloniti, toda tajnega glasu ni poslušal. Ustavil je konja in odšel s »prezidentom«.

Daumanov dom je pričal o blagostanju.

Pokusite tole, gospod markiz, — je dejal gospodar in nali dve čašici. — Tole žganje mi je dal znanec za uslugo, ki sem mu jo bil storil.

Držec čašico v roki je napravil požirek, zacmokal z jezikom in ponovil:

— Ta je pa imenitem, a? In kako prijetno diš!

Ni se minilo pol ure in hinavski Dauman je Norberhta že spovedal. Norbert je baš preživil eno onih križ, ko čuti človek potrebo odkriti nekomu srce. Povedal mu je torej vse.

Ah, kaj vse ste morali pretrpeti, gospod markiz! — je vzliknil s hlinjeno grozo. — Toda če ima človek pred seboj takoj sijalno bodočnost, se mu ni treba mčesar bat!

Bodočnost! — ga je prekinil Norbert, ki ga je že sama beseda razkačila, — kaj mi gorovite o bodočnosti, ko se pa lahko všeče moje neznošno življenje še deset, dvajset let!

— Gospod markiz pretirava.

— Kaj? Moj oče je še mlad.

Naj bo, toda večne ne boste živel pri njem. Kaj ne boste čez tri leta polnoletni? Mar ne boste imeli potem pravice zahtevati dedičine po materi?

Po prestrašenem obrazu je Dauman spoznal, da je fant še manj izkušen, nego je mislil. Žal mu je bilo, da je ginal to zadevo tako hitro naprej, toda bil je že predaleč, da bi se vračal.

Kadar je človek polnoleten, gospod markiz, lahko prosto razpolaga s seboj in svojim premoženjem. Tako pravi zakon. No in vam pripade po ranjki gospoj vojvodini lepo premoženje tako, da boste lahko brez skrbi živeli.

Zdelo se je, da ga Norbert ne sliši več.

Nikoli si ne bom drznil zahtevati od očeta, naj mi izplača dedičino po materi, — je zamrmral.

Saj vas razumem. Gospod vojvoda in jezi ne pozna nobene meje. Toda taka zadeva se poveri notarju, ki že poskrbi za vse. Morate pa potpreti še tri leta.

Tako dolgo ne bom čakal, — je odgovoril Norbert, — in če se mi ne posreči napraviti konec tej tiraniji, sežem po nasilju.

K sreči imava pri rokah sredstva, čeprav še niste polnoletni. Stari ste osemnajst let in iznebiti se hočete očeta, ki vas zatira. Ce ni drugega izhoda, greste lahko k vojakom.

To je vedno zavetišče...

Toda žalostno, verjemite mi, gospod markiz. Lahko pa pošljeva tudi ovadbo državnemu tožilcu.

— Ovadbo?

— Seveda. Kaj mislite, da zakonodajec ni računal s primerom, da oče zlorablja svojo moč?

Doma sem, gospod markiz, — je

dejal Dauman; — kako naj se vam zahvalim? Ah, če bi mi dovolili ponuditi vam čašico pristnega konjaka, kako bi me počastili!

Norbert je za hip okleval. Nekaj mu je šepetal, da ne dela prav, da bi moral vabilo odkloniti, toda tajnega glasu ni poslušal. Ustavil je konja in odšel s »prezidentom«.

Daumanov dom je pričal o blagostanju.

Pokusite tole, gospod markiz, — je dejal gospodar in nali dve čašici. — Tole žganje mi je dal znanec za uslugo, ki sem mu jo bil storil.

Držec čašico v roki je napravil požirek, zacmokal z jezikom in ponovil:

— Ta je pa imenitem, a? In kako prijetno diš!

Ni se minilo pol ure in hinavski Dauman je Norberhta že spovedal. Norbert je baš preživil eno onih križ, ko čuti človek potrebo odkriti nekomu srce. Povedal mu je torej vse.

Ah, kaj vse ste morali pretrpeti, gospod markiz! — je vzliknil s hlinjeno grozo. — Toda če ima človek pred seboj takoj sijalno bodočnost, se mu ni treba mčesar bat!

Bodočnost! — ga je prekinil Norbert, ki ga je že sama beseda razkačila, — kaj mi gorovite o bodočnosti, ko se pa lahko všeče moje neznošno življenje še deset, dvajset let!

— Gospod markiz pretirava.

— Kaj? Moj oče je še mlad.

Naj bo, toda večne ne boste živel pri njem. Kaj ne boste čez tri leta polnoletni? Mar ne boste imeli potem pravice zahtevati dedičine po materi?

Po prestrašenem obrazu je Dauman spoznal, da je fant še manj izkušen, nego je mislil. Žal mu je bilo, da je ginal to zadevo tako hitro naprej, toda bil je že predaleč, da bi se vračal.

Kadar je človek polnoleten, gospod markiz, lahko prosto razpolaga s seboj in svojim premoženjem. Tako pravi zakon. No in vam pripade po ranjki gospoj vojvodini lepo premoženje tako, da boste lahko brez skrbi živeli.

Zdelo se je, da ga Norbert ne sliši več.

Nikoli si ne bom drznil zahtevati od očeta, naj mi izplača dedičino po materi, — je zamrmral.

Saj vas razumem. Gospod vojvoda in jezi ne pozna nobene meje. Toda taka zadeva se poveri notarju, ki že poskrbi za vse. Morate pa potpreti še tri leta.

Tako dolgo ne bom čakal, — je odgovoril Norbert, — in če se mi ne posreči napraviti konec tej tiraniji, sežem po nasilju.

— Ovadbo?

— Seveda. Kaj mislite, da zakonodajec ni računal s primerom, da oče zlorablja svojo moč?

Doma sem, gospod markiz, — je

Prtljaga v otroški krsti

Kako si je hotel pomagati londonski pek, ki je dobil za svoje terjatve krste

Londonski pek Gordon je dobavil kralj kruh tovarni krst, ki je pa nedavno ustavila plačila. Ker pek ni mogel dobiti vsega svojega denarja, je sklenil rešiti vsaj del svojih denarjev in prevzeti iz konkurenčne mase, ki je bila razdeljena med mnoge upnike, nekaj krst, kolikor jih je pač odpadalo. Ker pa v pekovih rodbini nihče ni hotel prezgodaj umreti, je prišel Gordon v hudo zadrgo, kaj početi s krstami. Mož je zelo varčen in bolelo ga, da so krste ležale v skladišču in čakale, kdaj bo izvolil v obdobji kdo umreti. Tudi med prijatelji in znanci se ni našel nihče, ki bi bil prišel h Gordonu po krstu. Takih reči se vsljubljejo boje. Končno je nek sklenil porabiti krste v druge svrhe.

Za krsto je seveda težko najti drugo praktično porabo, kakor je ona, ki ji je pač namenjena. Gordon pa ni samo varčen, temveč tudi iznajdljiv mož in tako mu je po daljšem razmišljjanju šinila v glavo srečna misel, da bi se dala najmanjša krsta porabiti za kovčeg. In res jo je porabil na prvem potovanju. Svojo skromno prtljago je spravil v krsto in ko je stopil v vagon, je položil svoj čudni kovčeg na policno nad sedeži. Vagon je bil pol potnikov, ki so najprej začuden, potem pa jezno razjarojeno množico še na polici, kar so ga pretepli in nazadnjem je moral v razjarenju zavrniti. Gordon je pa zato zavrniti, da bi se vagonu ne bilo treba več nositi srajca.

Vse sitnosti, ki jih je imel Gordon s krsto, je prepisal duhovniku, ki je ustavil vlak in dosegel, da ga vrgli na vagon. Zato se je posvetoval z odvetnikom in vložil tožbo, da bi mu dočinkl duhovnik plačal odškodnino. Toda tudi pri sodišču je naletel slab. Ker je bil sodnik mnenja, da krsta ne more nadomestovati kovčega, kajti to žali verski čut. Gordon je s svojo tožbo propadel.